

Romeo and Julieta

Títol: Romeo and Julieta

Autor: Sergei Prokofjev

Intèrprets: Oslo-Filharmonien

Direcció: Vasily Petrenko

Segell discogràfic: Lawo Classics

Julieta

*Com has vingut aquí? Per què ho has fet?
Les parets són difícils de saltar,
i, sent qui ets, aquest lloc és la mort,
si algú dels meus et veu a dintre el jardí.*

Romeu

*Amb les lleugeres ales de l'amor
he saltat les parets. Límits de pedra
no em poden retenir. L'amor ho gosa tot,
i cap dels teus no em podrien aturar.*

Amb aquest text, traduït per Salvador Oliva, hem volgut encapçalar les dues ressenyes, del llibre ([podeu llegir la ressenya](#)) i del disc, que presentem en aquest nou Suplement del mes d'octubre.

Subscriuim el que diu Oliva: *Romeo i Julieta* és una font d'inspiració.

Sergei Prokofjev (1891-1953), que es deixà seduir per l'obra del gran dramaturg anglès, va compondre una de les escenes d'amor més famoses de tots els temps. En aquest ballet, la música i la paraula bullen amb el color i el sentiment de dos malaguanyats joves que no van saber trobar un lloc al món. Cal remarcar que Prokofjev va defugir en tot moment el sentimentalisme.

Recordem que les seves composicions, moltes de les quals són actualment reconegudes com a obres mestres de l'art musical, van provocar en la seva

època la perplexitat de la crítica i del públic.

El Neoclassicisme, que sorgeix en la dècada *de* 1920 com a reacció enfront de l'impressionisme, obrí un munt de possibilitats i de convencions estilístiques. Prokofjev, adscrit a aquest moviment, va compondre una música farcida de melodies memorables que aconseguiren una veritable expressió emocional entre la tonalitat i els distintius i sorprenents girs melòdics. No és nou per nosaltres anar descobrint el lirisme inherent d'uns quants compositors russos del segle xx. No solament això.

Cal reconèixer que una de les qualitats més notables de la música del ballet de Prokofjev és l'orquestració de colors vius i vistosos. Eren temps d'ebullició i de delit per posar en relleu els timbres dels instruments que s'anaven afegint a la plantilla orquestral, com ara el saxofon, les quatre mandolines, la celesta, l'orgue, el piano i tot un seguit d'instruments de percussió.

En aquesta obra, *Romeo and Julieta, Op.64*, Prokofjev aplega vint moviments de ballet distribuïts en tres suites que no segueixen la història del ballet, sinó que, de manera independent, formen un tot musical on cada moviment té la seva pròpia estructura.

Vasily Petrenko (Sant Petersburg, 1976), un director de gran temperament, és conscient de l'envergadura de la partitura. Controla amb gran exactitud el ritme i té molta cura per les llargues línies melòdiques que interpreta l'orquestra noruega amb multitud de colors i timbres. Petrenko és un director que creu en els músics de la Oslo-Filharmonien, se li nota; està per ells i els acompanya per totes les estances sonores que Prokofjev va crear per a *Romeo i Julieta*: dramatisme, riquesa tímbrica, equilibri sonor i una contundent expressivitat. Alguns diuen que la relació entre Vasily Petrenko i la Oslo-Filharmonien va ser un amor a primera vista...

Text: Marçal Borotau

<http://sonograma.org/suplement-de-discos/romeo-and-julieta/>